

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Čurdy a soudců JUDr. Yvony Svobodové a JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., ve věci žalobce: **Heureka Shopping s.r.o.**, se sídlem Praha 8 – Karlín, Karolinská 650/1, IČO: 02387727, zastoupeného Mgr. et Mgr. Petrem Mališem, advokátem se sídlem Ostrava – Mariánské Hory, Sokola Tůmy 743/16, proti žalovanému: **Alza.cz a.s.**, se sídlem Praha 7, Jateční 33a, IČO: 27082440, zastoupenému Mgr. Pavlem Steinwichtem, advokátem se sídlem Praha 4 – Záběhlice, Hlavní 2725/153, o návrhu na nařízení předběžného opatření, k odvolání žalobce a žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. června 2016, č. j. 2 Nc 1039/2016-14,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I., ve výroku II. v rozsahu zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, jímž by byla žalovanému uložena povinnost znepřístupnit uživatelům internetu veškerý obsah dostupný pod doménovým jménem „bezheureka.cz“ a ve výroku III. potvrzuje, jinak se ve výroku II. mění tak, že návrh na nařízení předběžného opatření se v rozsahu uložení povinnosti žalovanému zdržet se zveřejňování (zejména prostřednictvím internetu) sdělení, která zpochybňují objektivitu řazení výsledků vyhledávání zboží nabízených portálem Heureka.cz a zdržet se zveřejňování (zejména prostřednictvím internetu) sdělení, která srovnávají službu poskytovanou portálem Heureka.cz se službou Google AdWords, odmítá, a dále tak, že žalovaný je povinen zdržet se užívání doménového jména bezheureka.cz“ a doménového jména obsahujícího slovo „heureka“ v jednotlivých gramatických tvarech, zdržet se převodu doménového jména „bezheureka.cz“ na třetí osobu, a zdržet se uvádění v obchodním styku, zejména formou elektronické komunikace včetně prezentace na internetových stránkách nebo v e-mailech a formou tištěných materiálů, tam specifikovaných tvrzení.

O d ů v o d n ě n í :

Soud prvního stupně shora označeným usnesením ve výroku I. uložil žalovanému povinnost zdržet se vybízení smluvních partnerů žalobce (obchodníků) k ukončení spolupráce se žalobcem a k ukončení jejich činnosti na portálu Heureka.cz, ve výroku II. zamítl návrh na

nařízení předběžného opatření v rozsahu požadavku na uložení povinnosti žalovanému zdržet se užívání doménového jména „bezheureky.cz“ a doménového jména obsahujícího slovo „heureka“ v jednotlivých gramatických tvarech, zdržet se zveřejňování (zejména prostřednictvím internetu) sdělení, která zpochybňují objektivitu řazení výsledků vyhledávání zboží nabízených portálem Heureka.cz, zdržet se zveřejňování (zejména prostřednictvím internetu) sdělení, která srovnávají službu poskytovanou portálem Heureka.cz se službou Google AdWords, znepřístupnit uživatelům internetu veškerý obsah dostupný pod doménovým jménem „bezheureky.cz“, zdržet se převodu doménového jména „bezheureky.cz“ na třetí osobu, a zdržet se uvádění v obchodním styku, zejména formou elektronické komunikace včetně prezentace na internetových stránkách nebo v e-mailech a formou tištěných materiálů, tam specifikovaných tvrzení. Ve výroku III. uložil soud žalobci, aby ve lhůtě 30 dnů podal u soudu návrh na zahájení řízení ve věci samé.

Soud prvního stupně po rekapitulaci důvodů, pro něž žalobce nařízení předběžného opatření navrhl, a s poukazem na ust. § 74 a násl. o. s. ř. uvedl, že shledal předpoklady pro nařízení předběžného opatření za splněné ve vztahu k požadavku, aby se žalovaný zdržel vybízení smluvních partnerů žalobce k ukončení spolupráce se žalobcem s tím, že žalobce osvědčil, že účastníci jsou soutěžiteli v hospodářském styku a že se žalovaný dopouští jednání, které je způsobilé přivodit újmu žalobci. Podle soudu prvního stupně nelze tolerovat, aby žalovaný nabádal k ukončení spolupráce se žalobcem třetí osoby, toto jednání podle soudu prvního stupně může být ve věci samé posouzeno jako jednání zakázané nekalé soutěže. Poznamenal k tomu, že vyhověním této části návrhu je obecně pokryto, mimo jiné, i například užití slovního spojení „Co z toho plyne? Uspěl a lze i bez Heureky. Zaručeně.“. Ohledně dalších uplatněných nároků soud předpoklady pro nařízení předběžného opatření neshledal. Uvedl, že požadavek na zdržení se užívání doménového jména „bezheureky.cz“ a doménového jména obsahujícího slovo „heureka“ žalobce opíral především o vlastnictví slovní ochranné známky HEUREKA. Podle soudu však není pravděpodobné, že by v řízení o věci samé mohlo být označení „bezheureky“, užívané žalovaným, shledáno zaměnitelným ve smyslu § 8 odst. 2 písm. b) zák. č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, s ochrannou známkou žalobce. Za osvědčený nelze mít podle soudu ani nárok na zdržení se zveřejňování specifikovaných sdělení, tvořících obsah internetových stránek žalovaného. K tomu soud uvedl, že jde nad rámec řízení o předběžném opatření zabývat se u každého označeného sdělení posouzením, zda je projevem zakázané nekalé soutěže, nebo se jedná o jednání povolené (např. přípustnou srovnávací reklamu či hodnotící soudy), když to může být posouzeno až na základě výsledků dokazování v řízení ve věci samé. Ve vztahu k požadavkům žalobce na uložení povinnosti žalovanému zdržet se převodu doménového jména „bezheureky.cz“ na třetí osobu soud prvního stupně uvedl, že žalobce ani netvrdil, že by se žalovaný o převod doménového jména snažil nebo že takové jednání žalovaného hrozí.

Usnesení napadli odvoláním oba účastníci řízení. Žalobce se odvolal proti zamítavému výroku II. a navrhl, aby ho odvolací soud změnil a návrhu žalobce i v tomto rozsahu vyhověl. Vytkl soudu prvního stupně, že nesprávně vyhodnotil předložené důkazy, zejména obsah internetové stránky žalovaného, když nevzal v potaz opakované užití slovního prvku „heureka“. Zdůraznil, že žalovaným uváděná tvrzení na jeho internetové stránce jsou zčásti nepravdivá, zčásti zavádějící a jsou uváděna způsobem, který je způsobilý přivodit žalobci újmu ve formě ušlého zisku v důsledku odlivu jeho smluvních partnerů i ve formě poškození dobrého jména jeho portálu a ztráty hodnoty ochranné známky. Zdůraznil, že v návrhu uvedl, jakým způsobem použití slovního prvku „heureka“ na stránkách žalovaného i v jeho doméně dochází k porušování práva žalobce vyplývajícího z ochranné známky, a že dále tvrdil a prokazoval, že popsáním jednáním žalovaného mu vzniká újma, když sám žalovaný na své

internetové stránce uvádí, kolik smluvních partnerů žalobce se již k žalovanému připojilo a ukončilo spolupráci se žalobcem. Vytkl soudu, že zcela pominul záležitost mnohonásobného použití označení „heureka“ na internetové stránce žalovaného a zabýval se pouze samotnou doménou, přičemž došel k závěru o nepravděpodobnosti její záměny s ochrannou známkou žalobce. Zcela tak pominul argumenty žalobce, že shledává závažným více než třicetnásobné použití slova „heureka“ v různých gramatických pádech a zaměnitelnost žalovaným takto užitého slovního prvku se slovní ochrannou známkou žalobce jak po stránce fonetické, významové a vizuální, tak i po stránce podobnosti služeb, pro něž je ochranná známka registrována. Žalobce má za to, že osvědčil, že je provozovatelem vysoce navštěvovaného internetového portálu, v daném odvětví nejvýznamnějšího v České republice. Je jeho eminentním zájmem chránit rozlišovací způsobilost názvu portálu a jeho dobré jméno, jehož poškození může v prostředí internetu dojít snadno, rychle a nenávratně. Pokud je označení, tvořící ochrannou známku žalobce, užíváno jinou osobou bez jeho souhlasu za účelem zjevně protikladným (tedy za účelem poškození dobré pověsti portálu a odlákání zákazníků a smluvních partnerů), přičemž se nadevší pochybnost jedná o užívání v obchodním styku, pak jde podle žalobce o zásah do práv vlastníka k jeho ochranné známce. Pokud jde o podobnost samotného označení služeb, zdůraznil žalobce, že jde o posouzení otázky právní, nikoliv skutkové. Podle žalobce rozdílnost označení, užívaných žalovaným, v pouhém gramatickém tvaru nezakládá odlišnost od označení chráněného ochrannou známkou žalobce, když ochranná známka žalobce je tvořena slovem s dostatečnou rozlišovací způsobilostí. Soud prvního stupně přitom při vytvoření závěru o podobnosti domény s ochrannou známkou žalobce neprovedl žádnou analýzu zaměnitelnosti z jednotlivých hledisek (jak vyplývá mimo jiné z rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 6 A 58/97 nebo sp. zn. 7 A72/99), navíc se vůbec nezabýval posouzením podobnosti označení užívaného žalovaným v ostatních případech. Stejně tak odmítl vyhodnotit míru protiprávnosti žalobcem označených sdělení žalovaného. Pokud to odůvodnil soud prvního stupně přesahem rámce předběžné opatření, pak žalobce zdůraznil, že účelem předběžného opatření je dočasně zabránit protiprávnímu jednání žalovaného, kdy nelze čekat na rozhodnutí ve věci samé a je třeba v řízení o předběžné opatření provést základní vyhodnocení míry protiprávnosti jednání žalovaného, což ale soud neučinil.

Žalovaný se odvolal proti vyhovujícímu výroku I. a navrhl, aby odvolací soud změnil a návrh na nařízení předběžného opatření i v tomto rozsahu zamítl. Podle jeho názoru nejsou účastníci v přímém soutěžním vztahu, neboť žalobce je provozovatelem internetového vyhledávače a srovnávače maloobchodních prodejců zboží přes internet působící v České a Slovenské republice, naproti tomu žalovaný je provozovatelem e-shopů s elektronikou s působností v České a Slovenské republice. Oba účastníci spolu dříve spolupracovali, když žalovaný využíval reklamní prostor u žalobce a služby srovnávače. K omezení a ukončení spolupráce došlo poté, kdy byl žalobce převzat investiční skupinou Rockaway a došlo tak k propojení nezávislého srovnávače s velkým množstvím e-shopů ze skupiny Rockaway, když tyto e-shopy získaly přístup k množství cenných dat týkajících se zákaznických zvyků při nákupu a tím získaly neoprávněnou konkurenční výhodu. O ukončení spolupráce, důvodech a postupu ukončení žalovaný informoval prostřednictvím stránek www.bezheureky.cz. Tyto stránky žalovaný neprovozuje v souvislosti se svou podnikatelskou činností, jedná se pouze o způsob zveřejnění názoru žalovaného a zprostředkování názoru jiných subjektů. Žalovaný navíc nijak aktivně nevybízí a nevybízí obchodníky registrované na portálu žalobce k odchodu z tohoto portálu. Je tak podle žalovaného zjevné, že žalovaný nejednal v hospodářském styku ani v rozporu s dobrými mravy soutěže, neboť pouze sděloval svůj názor na celou situaci. Nebyly tak podle žalovaného naplněny předpoklady generální klauzule nekalé soutěže ve smyslu § 2976 zák. č. 89/2002 Sb., občanský zákoník. I pokud by tomu tak

bylo, pak má žalovaný za to, že jeho jednání spadá do výjimky tzv. oprávněné obrany podle § 2984 odst. 2 občanského zákoníku, neboť pouze uváděl na pravou míru údaje týkající se spojení žalobce s dalšími e-shopy ze skupiny Rockaway. Žalovaný zdůraznil, že sám žalobce uvádí, že od zahájení činnosti internetových stránek žalovaného (tedy za dobu 40 dnů) přestalo se žalobcem spolupracovat pouze 28 registrovaných obchodníků z celkového počtu více než 15.000 spolupracujících registrovaných obchodníků. Přitom ukončení spolupráce mezi obchodníkem a žalobcem je relativně jednoduchý úkon a žalobce neprokázal příčinnou souvislost mezi vytýkaným jednáním žalovaného a odchodem těchto registrovaných obchodníků z portálu žalobce. Podle názoru žalovaného tak nebyla dána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků a ani nebyly osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodné pro nařízení předběžného opatření.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 212 a násl. zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o. s. ř.), usnesení soudu prvního stupně a aniž nařizoval jednání /§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř./, dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné, odvolání žalobce důvodné částečně je.

Předně je třeba uvést, že pro odvolací řízení je podle ust. § 75c odst. 4 o. s. ř. rozhodující stav, jaký zde byl při vydání usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud tedy k odvolání žalovaného může pouze přezkoumat důvody, které vedly soud prvního stupně k vyhovění návrhu na nařízení předběžného opatření, a přitom může vycházet jen z obsahu spisu, jaký zde byl k datu vydání napadeného usnesení. Dále je třeba uvést, že podmínkami pro nařízení předběžného opatření (shodně ve stadiu před zahájením řízení - § 74 a násl. o. s. ř. – i ve stadiu po zahájení řízení - § 102 o. s. ř.) je osvědčení (neboť dokazování se v rámci řízení o předběžném opatření neprovádí) nároku samotného a osvědčení potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků nebo obavy z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí. Obava z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí s ohledem na povahu sporu nepřipadá v úvahu, je tedy třeba se zabývat potřebou zatímní úpravy poměrů účastníků. Samotné rozhodnutí o předběžném opatření (o návrhu na nařízení předběžného opatření) pak nespočívá – jak vyplývá z jeho zákonné úpravy – na výsledcích dokazování, na závěru o skutkovém stavu a ani na právním posouzení věci. Nepředstavuje samo o sobě výsledek procesu, v jehož průběhu by soud zvažoval, jaké provede důkazy (zda provede všechny navržené důkazy nebo jen některé z nich, popřípadě zda provede důkazy, které nebyly účastníky navrženy), jak bude provedené důkazy hodnotit a jaká skutková zjištění z nich učiní, v němž by přihlížel k argumentům účastníků nebo v němž by aplikoval na zjištěný skutkový stav věci právní předpisy. Jediným podkladem pro rozhodnutí soudu o návrhu na předběžné opatření jsou (ve všech rozhodných hlediscích, uvedených zejména v ustanovení § 75c odst. 1 o. s. ř.) údaje a informace, které jsou obsaženy v návrhu a v důkazních prostředcích předložených žalobcem, k jehož návrhu bylo předběžné opatření nařízeno, na jejichž základě soud, aniž by vůbec umožnil žalovanému se k nim vyjádřit nebo přednést vlastní tvrzení a návrhy, zkoumá, zda jsou splněny podmínky a předpoklady pro nařízení předběžného opatření. Nařízené předběžné opatření představuje jen prozatímní a dočasnou (působící do konečného vyřešení věci nebo do nařízení výkonu rozhodnutí /exekuce/) úpravu práv a povinností účastníků, aniž by jím byl (mohl být) předurčován průběh procesu samotného (řízení ve věci samé) nebo prejudikováno rozhodnutí o sporu nebo o jiné právní věci.

Jak z obsahu spisu vyplývá, žalobce nařízení předběžného opatření odůvodnil tím, že je provozovatelem internetového srovnávače maloobchodních prodejců zboží přes internet pod obchodním názvem „Heuréka“ na internetových stránkách www.heureka.cz a www.heureka.sk a označení „HEUREKA“ je pro žalobce chráněno ochrannou známkou. Tyto

skutečnosti žalobce náležitě osvědčil. Stejně tak osvědčil, že žalovaný (přední internetový prodejce zboží, zejména elektroniky) služby žalobce využíval, po ukončení spolupráce zprovoznil internetové stránky pod doménou www.bezheureky.cz, na nichž uvádí informace, specifikované žalobcem v návrhu. Ostatně tyto skutečnosti ani žalovaný nečiní spornými, jeho obrana spočívá v tvrzení, že jím uveřejněné informace jsou pravdivé, jde o prosté zveřejnění názoru žalovaného bez souvislosti s podnikatelskou činností žalovaného.

Na základě takto osvědčeného skutkového stavu má odvolací soud za to, že soud prvního stupně správně shledal důvodným návrh na nařízení předběžného opatření v rozsahu uložení povinnosti žalovanému zdržet se vybízení smluvních partnerů žalobce (obchodníků) k ukončení spolupráce se žalobcem a k ukončení jejich činnosti na portálu Heureka.cz. Obsah internetových stránek žalovaného www.bezheureky.cz lze vykládat jako výzvu k ukončení spolupráce se žalobcem, takové jednání pak je nepochybně jednáním v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže, které je způsobilé negativně ovlivnit postavení žalobce jako provozovatele internetového srovnávače a přivodit mu újmu. V popsáném jednání je třeba spatřovat soutěžní záměr, bez ohledu na to, zda mezi účastníky existuje vztah přímých konkurentů na trhu. Proto odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výroku I. podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil. Stejně tak bylo jako věcně správné potvrzeno usnesení soudu prvního stupně ve výroku II. v rozsahu zamítnutí návrhu ohledně požadavku žalobce na uložení povinnosti žalovanému znepřístupnit uživatelům internetu veškerý obsah dostupný pod doménovým jménem „bezheureky.cz“. Již zde lze ve vztahu k tomuto požadavku uvést, že představuje zjevně nepřiměřené omezení žalovaného, a to za situace, kdy odvolací soud dospěl k závěru, že je důvodný požadavek žalobce na uložení povinnosti žalovanému zdržet se konkrétních (závadných) tvrzení, šířených žalovaným pod doménovým jménem „bezheureky.cz“. Závadnost jiných sdělení nebyla žalobcem vytýkána a z ničeho nevyplývá potřeba jiný, nezávadný obsah internetových stránek žalovaného znepřístupnit. Ve zbytku se však odvolací soud s rozhodnutím soudu prvního stupně neztotožnil. Ve shodě se žalobcem má odvolací soud za to, že zde nebyly důvody pro nevyhovění návrhu na nařízení předběžného opatření i v rozsahu uložení povinnosti žalovanému zdržet se užívání doménového jména „bezheureky.cz“ a doménového jména obsahujícího slovo „heureka“ v jednotlivých gramatických tvarech, zdržet se převodu doménového jména „bezheureky.cz“ na třetí osobu, a zdržet se uvádění v obchodním styku, zejména formou elektronické komunikace včetně prezentace na internetových stránkách nebo v e-mailech a formou tištěných materiálů, specifikovaných tvrzení z obsahu stránek www.bezheureky.cz. Ve vztahu k nároku na zdržení se užívání doménového jména „bezheureky.cz“ a doménového jména obsahujícího slovo „heureka“ nelze přijmout argument soudu prvního stupně, že není pravděpodobné, že by v řízení o věci samé mohlo být označení „bezheureky“ shledáno zaměnitelným ve smyslu § 8 odst. 2 písm. b) zák. č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, s ochrannou známkou žalobce. Z okolností věci je zcela evidentní, že doménové jméno www.bezheureky.cz má původ v chráněném označení žalobce „Heureka“, resp. žalobcem užívaného doménového jména www.heureka.cz. Za situace, kdy i soud prvního stupně dovodil, že žalovaný jedná nekalosoutěžně, pokud na stránkách www.bezheureky.cz, tedy za použití doménového jména „bezheureky.cz“, vyzývá smluvní partnery žalobce k ukončení smluvní spolupráce a kdy žalobce osvědčil, že o něm na těchto stránkách uveřejňuje žalovaný informace, které jsou způsobilé přivodit žalobci újmu, je zjevné, i pokud by snad bylo zcela vyloučeno, že označení „bezheureky“ a „heureka“ mohou být zaměnitelná (což podle odvolacího soudu kategoricky v tomto stadiu řízení konstatovat nelze), může být takové jednání klasifikováno jako jednání zakázané nekalé soutěže, a to jak naplněním generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 o. z., tak naplněním speciální skutkové podstaty zlehčování podle § 2984 o. z. Obdobně nelze přisvědčit argumentu soudu prvního stupně

o tom, že se v rámci řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření nelze zabývat každým označeným sdělením žalovaného z pohledu naplnění znaků jednání nekalé soutěže. Je třeba dát za pravdu žalobci, že soud prvního stupně tím v podstatě popřel funkci předběžného opatření a pominul specifika řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření, jak uvedena shora. Odvolací soud proto za použití analogie ust. § 220 odst. 1 o. s. ř. výrok II. napadeného usnesení v rozsahu nároku na uložení povinnosti žalovanému zdržet se užívání doménového jména jména „bezheureka.cz“ a doménového jména obsahujícího slovo „heureka“ v jednotlivých gramatických tvarech, zdržet se převodu doménového jména „bezheureka.cz“ na třetí osobu, a zdržet se uvádění v obchodním styku, zejména formou elektronické komunikace včetně prezentace na internetových stránkách nebo v e-mailech a formou tištěných materiálů, tam specifikovaných tvrzení změnil a v tomto rozsahu návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověl. V rozsahu požadavku žalobce na uložení povinnosti žalovanému zdržet se se zveřejňování (zejména prostřednictvím internetu) sdělení, která zpochybňují objektivitu řazení výsledků vyhledávání zboží nabízených portálem Heureka.cz a zdržet se zveřejňování (zejména prostřednictvím internetu) sdělení, která srovnávají službu poskytovanou portálem Heureka.cz se službou Google AdWords, odvolací soud napadené usnesení ust. § 220 odst. 1 o. s. ř. per analogiam změnil a v tomto rozsahu návrh na nařízení předběžného opatření podle § 75a odst. 1 o. s. ř. odmítl, neboť má za to, že v tomto rozsahu brání meritornímu rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření jeho neurčitost. Jak uvedeno shora, předběžné opatření lze nařídit výhradně k určitému, jasnému a jednoznačnému návrhu, jenž má být převzat do výroku rozhodnutí soudu. Takovému návrhu však nevyhovuje formulace povinnosti, z níž vyplývá, že teprve v exekučním řízení by bylo zkoumáno, zda určité sdělení zpochybňuje objektivitu řazení výsledků vyhledávání zboží či sdělení, které srovnává službu poskytovanou portálem Heureka.cz se službou Google AdWords. Zásadně platí, že pokud zde není již ve výroku objektivní (a proto také pro všechny případy posouzení vždy shodné) určení toho jednání, které je porušením stanoveného zákazu, a naopak je zde založen prostor k libovůli a různým výkladům (zpravidla pro užití všeobecných a co do šíře neohrazených pojmů), pak znění takového výroku soudního rozhodnutí přivodí jeho nevykonatelnost.

O nákladech tohoto řízení rozhodne soud prvního stupně podle § 145 o. s. ř. v souvislosti s rozhodnutím ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Praze dne 30. září 2016

Mgr. Jirí Čurda v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Romana Milerská